

An Introduction to Lacanian Psychoanalysis

Dr. T. Sreevalsan

Associate Professor, Department of Malayalam,

Government Victoria College, Palakkad, Kerala, 678001

Abstract:

Jacques Lacan is the most famous psychoanalyst after Sigmund Freud. He was most influential in twentieth century and after. His structuralist psychoanalysis observes “Unconscious is structured like Language”. His series of lectures describe different toponymical dimensions of human mind. Language and unconscious, three orders of mind such as symbolic, imaginary and the Real, Desire and the mind etc. are dealt with in this paper.

Keywords:

Psychoanalysis, Lacan, Freud, Desire, Symbolic, Imaginary, Real, Unconscious, Structuralism, Poststructuralism.

ലാകാനിയ □ മനോവിശകലനസിദ്ധാന്തങ്ങൾ □ ക്ക് ഒരാമുഖം

ടി. ശ്രീവത്സ □

“It is upto you to be Lacanians if you wish. I am a Freudian” : Jacques Lacan

ആമുഖം

മനോവിശകലനം എന്ന് കേൾക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ മനസ്സിലേക്ക് ആദ്യം കടന്നുവരുന്നത് പരേ സിഗ്മണ്ട് ഫ്രോയ്ഡിന്റെതാണ്. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ചിന്തകളുടെ മുഴുവൻ സവാധിനിച്ഛ മുൻനിർത്തിയിരിക്കുന്ന ഫ്രോയ്ഡ്. എന്ന് അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം ആ മലയാള സമൂഹം മാറിപ്പണിഞ്ഞ മറ്റൊരു ചിന്തകനാണ് ഷാക് ലാകാ (1901-81). മനോവിശകലനത്തെ അബദ്ധമനസ്സിന്റെ ശാസ്ത്രമായി അദ്ദേഹം വികസിപ്പിച്ചു. തികച്ചും നവീനമായ ഒരു രോഗചികിത്സാപദ്ധതിയായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ടെത്തലുകൾ ലോകമെമ്പാടുമുള്ള മനോരോഗവിദഗ്ദ്ധർ ഇന്നും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവ ആ മണ്ഡലത്തിന്റെ

അതിക്രമങ്ങളെ അതിലംഘിച്ച് മാനവികവിഷയങ്ങളുടെയും സാമൂഹികശാസ്ത്രത്തിനെയും പഠിതാക്കൾക്ക് അപാരമായ ഉപകാഴ്ച നൽകുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങളായി സ്പീകർക്കുപ്പെട്ടു.

ഷാക് മാരി എമിലി ലാകാ 1901 പാരീസിൽ ജനിച്ചു. 1931 ഫ്രാൻസിൽ മനോരോഗചികിത്സകനായി അദ്ദേഹത്തിന് ഡിപ്ലോമ ലഭിച്ചു. "പാരനോയിയാക് മനോവിഭ്രാന്തികൾ വ്യക്തിത്വവുമായുള്ള ബന്ധം" എന്ന് വിഷയത്തിൽ 1932 അദ്ദേഹം ഡോക്ടറേറ്റ് നേടി. വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ കണ്ടെത്തലിലൂടെയും ബന്ധപ്പെട്ട ഭാവനയായും സാഹചര്യങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയായും മനോവിഭ്രാന്തിയെ തിരിച്ചറിയണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ടെത്തൽ. അത് വ്യക്തിത്വത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു ഭാവമാണ്. ലാകാനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മനോവിശകലനമെന്നത് ഒരു വ്യാഖ്യാനരീതിയാണ്. ശരീരവും മനസ്സും തമ്മിലുള്ള സവിശേഷബന്ധത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്ന മനോജന്യാപ്തം (psychogenic meaning) അനാവരണം ചെയ്യുന്നിടത്താണ് മനോവിശകലനം സഹലമാകുന്നത്.

ഫ്രാൻസിൽ ഫ്രോയ്ഡിയൻ ആശയങ്ങളെ അവതരിപ്പിച്ച "സൈക്യാട്രിക് എവല്യൂഷൻ" എന്ന് സംഘത്തിൽ ലാകാ ചേർന്നതോടൊപ്പം തന്നെ സുറിച്ചിലും ജർമ്മനിയിലും വളർന്നുവന്ന പർതിഭാസവിജ്ഞാനീയസമീപനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ആകൃഷ്ടനായിരുന്നു. അതസേമയം അദ്ദേഹം ആന്ദ്രേ ബ്രൈതോണിന്റെ ന്യൂത്വത്തിലുള്ള സെറിയലിസം വ്യക്തിത്വ അംഗമായിരുന്നു. സാഹിത്യരൂപങ്ങളും മനോരോഗവിജ്ഞാനവുമായി ഒരു സമാന്തരബന്ധം കണ്ടെത്താനുള്ള ശ്രമത്തിലായിരുന്നു ലാകാ. സാവദോ ഭാഗ്യമേ "കർട്രിക് പാരനോയിയ" എന്ന് സങ്കല്പവും ബ്രൈതോണിന്റെ "സ്വച്ഛിദ്രാനുസാരചന്ദ്ര" എന്ന് ആശയവും അദ്ദേഹത്തിന് നന്നേ ബോധിച്ചിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ലാകാന്റെ ഗവേഷണപ്രബന്ധത്തിലെ പരധാന കണ്ടെത്തലായിരുന്ന എയ്മി എന്ന് രോഗിണിയെ ചികിത്സാലോകം മിക്കവാറും അവഗണിച്ചപ്പോൾ സെറിയലിസം വ്യക്തിത്വ അവരുടെ നായികയായി പരഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. കുപ്രസിദ്ധമായ "പാപ്പി" സഹോദരിമാരുടെ രോഗം സംബന്ധിച്ച പരബന്ധത്തിൽ (രണ്ടുദാസിമാർ അവരുടെ യജമാനത്തിയെയും കുഞ്ഞിനെയും മൃഗീയമായി കൊലപ്പെടുത്തിയ ഈ സംഭവമാണ് ഷാങ് ഷനെ തന്റെ "മെഡ്ഡി" എന്ന് നാടകത്തിന് ഉപജീവിച്ചത്) പാരനോയിക് അനുഭവത്തിന് മൂലകമായ ഒരു വാക്യഘടനയുണ്ടെന്ന്

സ്മാപിച്ഛു. 1936 □ അന്താരാഷ്ട്ര മനോവിശകലന സംഘടനയുടെ 14^{ാമത്} കോഫ്രംസിലാണ് കണ്ണാടിഘട്തകെകുറിച്ഛുട്ട്ള പരബന്ധം ആദ്യം അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിച്ഛത് പക്ഷേ ആ സമിനാറിനറെ അദ്യയക്ഷ □ പരശസ്ത മനശ്ശാസ്തരജ്ഞ □ ഏ □ സ്റ്റ് ജോസായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഫ്രോയ്ഡിനറെ അടുത്ത സഹയാത്രികനും അദ്ദേഹത്തിനറെ ജീവചരിതരകാരനുമായിരുന്നു. ലാകാ □ പത്തുമിനിട്സുദൈഘ്യമുട്ട്ള തനറെ പരബന്ധം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനിടയി □ അദ്യയക്ഷ □ ഇടപടെ് അവതരണം നി □ ത്താ □ ആവശ്യപ്പടെ്സു. മനശ്ശാസ്തരംഗത്തെ അതിപ്രഗത്മോയ നിരീക്ഷണങ്ങു □ ക്കെഘട്ട്ളുന്ന ആ പരബന്ധം പിന്നീട് IPA പരസിദ്ധീകരണത്തി □ പരയക്ഷപ്പടെുകയുണ്സായില്ല്. മനോവിശകലന സംഘടനയുമായി ലാകാനറെ സംഘ □ ഷം ഈ ഘട്സം മുത □ ത്തന്നെ തുടങ്ങുന്നുണ്ട്. ശിഷ്ടകാലം മുഴുവ □ അത് പരിഹരിക്കപ്പടൊതെ തുടരുകയും ചെയ്തു. മനോവിശകലനത്തിനറെ ഔദ്യോഗിക സംഘങ്ങ □ ക്കെഘന്നു ലാകാ □ അഭിമതനായിരുന്നിലല്. ഔദ്യോഗിക ഫ്രോയ്ഡിയ □ രീതിയോടുട്ട്ള മറ്റെഘരൂ വിയോജിപ്പ് വിശ്ലേഷണസഷെനുകളുടെ ദൈഘ്യം സംബന്ധിച്ഛായിരുന്നു. മനോരോഗിയോടൊപ്പം വിശ്ലേഷക □ ചലവഴിക്കുന്ന സഷെനുകളുടെ ദൈഘ്യം ഫ്രോയ്ഡിയ □ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ഛ 50 മിനിട്ട് എന്ന് കല്പിപ്പടൈതായിരുന്നു. കൃത്യം ആ സമയദൈഘ്യം കഴിഞ്ഞാ □ സഷെ □ അവസാനിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു പതിവ് ലാകാ □ ആ പതിവുതെറ്റ്രിച്ഛ രോഗിയുടെ തരവും രോഗത്തിനറെ തീവരതയുമനുസരിച്ഛ ദൈഘ്യം ആപക്ഷേപികമായി കൂട്ടിയും കുറച്ഛും നിയമലംഘനം നടത്തി. ഇത് IPA യെ വല്ല്യാതെ പരകോപിപ്പിക്കുകയുണ്സായി. 1963 □ അവ □ ലാകാനെ സംഘടനയി □ നിന്ന് പുറത്താക്കി വാസ്തവത്തി □ ഫ്രോയ്ഡ് തുടങ്ങി വച്ഛ സംഘടനയായിരുന്നു 'ഇന്റ □ നാഷന □ സകൈക്കോ അനാലിറ്റ്രിക് അസോസിയേഷ □'. അതുമായി നിരന്തരം കലഹിച്ഛുകെഘണ്ട് ലാകാ □, അവരെ "യഥാ □ ത്ഥ" ഫ്രോയ്ഡിയ □ മാ □ ഗ്ഗമന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കിക്കാ □ ശ്മരിച്ഛു. ആയുസ്സുമുഴുവ □ നീളുന്ന തനറെ മനോവിശകലനപര്യടനത്തെ ലാകാ □ "ഫ്രോയ്ഡിലകേക്കുട്ട്ള മടക്കയാത്ര്" എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാ □ ആഗ്രഹിച്ഛിരുന്നു. ആവ □ ത്തിച്ഛ താനഘരൂ 'ഫ്രോയ്ഡിയനാ'ണെന്ന് പറയുമായിരുന്നങ്ങെകിലും അദ്ദേഹം അത്ഭുതകരമാംവിധം മൗലികചിന്തയുടെ ഉറവിടമായിരുന്നു. ഈഡിപ്പസ് കോംപ്ലക്സെ പഠോലയെട്ട്ള ഫ്രോയ്ഡിയ □

അടിസ്ഥാനപരികല്പനകളെ അദ്ദേഹം സമൂലം മാറ്റിമറിച്ചു. രണ്ട് ഓരോ കഥയുടെയും ധാരാളം പാഠങ്ങൾ ബുദ്ധിജീവികൾക്കിടയിൽ ഒരു "കുടുംബി" വാക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് സഹായിച്ചത് ഈ യോഗ്യമായ രീതികളാണ്.

1964-ൽ "ഫ്രോയഡിയൻ സ്കൂൾ ഓഫ് പാരിസ്" സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അതുമായി ലാകാ സഹകരിച്ചുവെങ്കിലും 1980-ഓടെ "ലാകാനിയൻ സ്കൂൾ ഓഫ് സൈക്സോ അനാലിസിസ്" സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. 1953-ൽ ആരംഭിച്ച സമിനാ പരമ്പര അദ്ദേഹം മരിക്കുന്നതിന് ഒരു വർഷം മുൻപ് 1980-ൽ തുടർന്നു. എണ്ണമറ്റ ഈ സമിനാകളിലൂടെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരധാനപ്പെട്ട എല്ലാ തത്വങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ആ സമിനാകളെ കേവലം വിശദീകരിക്കുകയോ, മിഷൻ ഫുക്ടോ, ഷീൽഡ്, ലൂസ് ഇറിഗാറി, യൂലിയ ക്രിസ്തവേ, ഫിലിപ്പ് സൊലേഴ്സ്, മൈക്കൽ ലിറീസ്, ഷാക് ദറീദ, മെലോപോളി, റോമൻ യാക്കോബ്സ്, പെറ്റിക്കു തുടങ്ങിയ വികാല ബുദ്ധിജീവികളായിരുന്നു. 1964-ൽ 69-ൽ അദ്ദേഹം 'ഇക്സോ നോമെ സുപ്ലീരിയറി' തന്റെ പരമ്പരയുടെ അവതരിപ്പിച്ച യഥാർത്ഥ ഫ്രോയഡിനെ വീണ്ടെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അതവേദിയിലായിരുന്നു എന്ന് അറിയുന്നതിനും യഥാർത്ഥ മാർക്സിനെ വീണ്ടെടുക്കാനുള്ള പരലോചനകളെ നടത്തിയത് എന്ന് ശ്രദ്ധയേമാണ്. കാരണം ലാകാനും അറിയുന്നതും അക്കാലത്തെ പരധാന സൈദ്ധാന്തികതയായിരുന്നു. ഘടനാവാദത്തോട് തീവ്രമായി സവാധീനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഫ്രോയഡിനാൻ ഡി സൊസ്യൂറി തുടങ്ങി നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞനായ ക്ലോദ് ലെവിസ്-സ്ട്രോസിലൂടെ വികസിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഭാഗികസമീപനമാണ് മനോവിജ്ഞാനിയത്തിലും പരയയശാസ്ത്രപഠനത്തിലും ഘടനാവാദസവാധീനമായി പുഷ്പിച്ചത്. ലാകാ, അറിയുന്നതും ലെവി സ്ട്രോസ് ഈ മൂവരുടെയും സിദ്ധാന്തങ്ങളെ തമ്മിൽ കാർയമായ ഒരന്തർധാര കണ്ടെത്താനാവും.

അബദ്ധവും ഭാഷയും

1953 ഓ പാരിസ് മനോവിശ്ലേഷകസംഘത്തിനു മുഖ്പാകയാണ് ലാകാ " ഫ്രോയ്ഡിലേക്കു മടങ്ങുക " എന്ന് തന്റെ ആഹ്വാനം അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഫ്രോയ്ഡിന് പരികല്പനകളുടെ യഥാർത്ഥവിപ്ലവാത്മകതയെ തമസ്കരിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായത് അമരീകകളുടെ ഈശ്വരമനശ്ശാസ്ത്രരീതികളോടുള്ള കടുത്ത വിയോജിപ്പാണ് ആ സമീപനത്തിലുണ്ടായിരുന്നത്. മനോവിശ്ലേഷകനായ മറ്റു വിജ്ഞാനശാഖകളുടെ കൂടി വളർച്ചയ്ക്കായി പഠിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹം ഫ്രോയ്ഡിന് പണ്ട് മുതലേ ഉണ്ടായിരുന്നു. ലാകാന്റെ ആദ്യകാലസമിനാറുകളുടെ വിഷയം തന്നെ മനോവിശ്ലേഷകനും മാനവികവിഷയങ്ങളും എന്തായിരുന്നു. തന്റെ സമീപനങ്ങളിൽ അതുവരെയുണ്ടായിരുന്ന പരിഭാസവിജ്ഞാനീയം അസ്തിത്വവാദം എന്നിവയുടെ സ്വാധീനത്തിനിന്ന് ലാകാ കുതിച്ചുയർന്നത് സൊസ്യോളിറ്റിയുടെ ഘടനാവാദവുമായുള്ള ക്ലിയാത്മകസംവാദത്തിലേക്കാണ്. അതസേമയം ഘടനാവാദവുമായുള്ള വിയോജിപ്പുകൾ ആദ്യം മുതൽ തന്നെ അദ്ദേഹം തുറന്നു പറയാൻ തുടങ്ങിയത് ചർച്ചയ്ക്കായിരുന്നു. ഭാഷയുടെ അന്തഃപ്രയോഗികസ്വഭാവത്തിലായിരുന്നു ലാകാന്റെ താല്പര്യം. താൻ സ്വാംശീകരിച്ച ഫ്രോയ്ഡിന്റെയും ഹഗേലിന്റെയും പരികല്പനകൾക്കുമേലേ ഘടനാവാദം സങ്കീർണ്ണമായി സമാവേശിച്ചപ്പോഴാണ് ലാകാ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ രൂപമെടുത്തതെന്നു പറയാം. ഓരോ ദശകത്തിലെയും സമിനാറുകൾ ഒരാളുടെതോണെന്നു പറയാം. തിരിച്ചറിയാത്തവിധം വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു മനോവിശ്ലേഷകന്മാർക്കു ഭാഷയുടെ മഹാലോകത്തെ ആനയിക്കുമ്പോഴുണ്ടായ മറ്റുചില ദൃശ്യങ്ങളെ അദ്ദേഹത്തിന് ഒഴിയാബാധയായി തുടർന്നിരുന്നു. ഹഡൈഗറിന്റെ ചിന്തകൾ അവയിലൊന്നുമാത്രം. " ഭാഷയുടെ സർവ്വസാധാരണരക്ഷകനും ആണ് താൻ എന്ന് ഭാവികകുന്ന മനുഷ്യനും അവന്റെ ലോകത്തിനും അസ്തിത്വം നൽകുന്നത് ഭാഷയാണെന്ന് അവനറിയുന്നില്ല. " " ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നത് മനുഷ്യൻ പരിവർത്തികകുന്നത് " - തുടങ്ങിയ ഹഡൈഗറിയുടെ പരിവർത്തികകൾ ലാകാനെ വളരെ ആകർഷിച്ചിരുന്നു. തുടർന്ന് അസ്തിത്വവാദവും പരിഭാസവിജ്ഞാനീയവും അദ്ദേഹത്തെ ആവേശിക്കുന്നത് സാർത്രിന്റെയും മെൽലോ പഠനങ്ങളുടെയും ചിന്തകളിൽ.

യഥാർത്ഥലോകത്തുനിന്ന് വേറിട്ടിരിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി വ്യക്തിപരമായ കൗശലങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയുടെ സാന്നിധ്യവും നിർണ്ണായകവുമായ അർത്ഥം സ്വാംശീകരിക്കുന്നു.

ചുരുങ്ങിയകാലംകൊണ്ട് മനോവിശകലനമണ്ഡലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപുതുക്കിപ്പണിത ലാഭനിയമ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ കാര്യം ഭാഷയും അബദ്ധവും തമ്മിലുള്ള സങ്കീർണ്ണബന്ധത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കണ്ടെത്തലാണ്. 1953ലെ "മനോവിശ്ലേഷത്തിൽ ഭാഷണത്തിന്റെയും ഭാഷയുടെയും ധർമ്മവും വ്യാപ്തിയും" എന്ന പരബന്ധവും 1957ലെ "അബദ്ധത്തിൽ അക്ഷരത്തിന്റെ ഭൗതിക അഥവാ ഹർഷായുധമുള്ള യുക്തിചിന്ത" എന്ന പരബന്ധവും ആണ് ഭാഷാലോകത്തേക്കുള്ള മനോവിശകലനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പരവശകങ്ങൾ. "രോഗം പരഭാഷണങ്ങൾ" എന്നറിയപ്പെട്ട ഈ രണ്ടുവശങ്ങളിലാണ് ലാഭനിയമ പരശസ്തമായ രണ്ടു വാക്യങ്ങൾ പരയക്ഷപ്പെട്ടത്: "അബദ്ധം ഭാഷപോലെ സൂക്ഷിതമാണ്" (Unconscious is structured like a language); "അബദ്ധം അന്യത്തിന്റെ വ്യവഹാരമാണ്" (Unconscious is the discourse of the Other). അബദ്ധത്തെക്കുറിച്ച് ആധികാരികമായി സംസാരിച്ചിട്ടുള്ള ഹർഷായുധ തന്നെ അതിനെ ഒരിക്കലും പൂർണ്ണമായി വിവർത്തനം ചെയ്യാനാവില്ലെന്ന് ആണയിടുന്നുണ്ട്. അബദ്ധത്തിലും ഉപബദ്ധത്തിലും വിവരിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച പദാവലികൊണ്ട് അബദ്ധത്തെ ഒരുതരത്തിലും വിവരിക്കാനാവില്ലെന്ന് സ്പെഷ്യൽ അപഗ്രഥിക്കുന്ന വളയിൽ സ്പെഷ്യൽ ഒരു വാക്യത്തിന്റെ ഘടനയുണ്ടെന്ന് അർത്ഥം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അബദ്ധത്തിന്റെ ആഴങ്ങളെക്കുറിച്ചായി അർത്ഥം സ്പെഷ്യൽ നാവുപിഴകൾ ഫലിതങ്ങൾ ഇവയെക്കൊക്കെ പഠനവിധയമാക്കുന്നുണ്ട്.

ഹർഷായുധം ലോകത്തെ ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭാഷയിലേക്കു വിവർത്തനം നടത്താനുള്ള ശ്രമമാണ് ലാഭനിയമം നാം കാണുന്നത്. ഒപ്പം പരതീകാത്മകർമ്മം എന്ന ആശയം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ തന്റെ വരുകൾനിന്നുള്ള വിടുതലും ഇക്വൽത്തിൽ അർത്ഥം ലക്ഷ്യമാക്കുന്നു. "പരതീകാത്മകം" എന്ന ആശയത്തിന് ലഭി സർവോസിനോടും "സ്പെഷ്യൽ" എന്ന ആശയത്തിന് റോമൻ യാക്വോബ്സനോടും "ഭാഷാസംജ്ഞ" എന്ന ആശയത്തിന് സൊസ്യൂറിനോടും ലാഭനിയമം കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ലാഭനിയമം സന്ദർഭത്തിൽ അവയോരോന്നിന്റെയും അർത്ഥം വ്യത്യസ്തവും വിപുലവുമാണ്. 'അക്ഷരഭൗതികം' (1957) സംബന്ധിച്ച തന്റെ പരബന്ധത്തിൽ ഹർഷായുധിയുടെ സൊസ്യൂറിനെയും സംശ്ലേഷണം

ചയ്യാലാകാശ്മിക്കുന്നു അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് സൊസ്യലിംഗ് ഭാഷാസംജ്ഞയുടെ പഠിതാവുമാർമാണ് പാശ്ചാത്യ അതിഭൂതികതയുടെ സൃഷ്ടിയായ പദാർത്ഥവും ആത്മാവും തമ്മിലുള്ള വിപരീതദ്വന്ദ്വത്തിനു സമാന്തരമായാണ് സൊസ്യലിംഗ് സൂചക-സൂചിത വൈപരീത്യത്തെ ദ്വൈകാണുനത്. ഈ തർക്കത്തിൽ ഘടനാവാദപഠിതാക്കളെല്ലാം എത്തിച്ചേരുന്ന ഒരു തിരിച്ചറിവ് “സൂചകങ്ങളുടെ അനന്തലീല” എന്ന്താണ്. ഈയൊരു പരശ്നസന്ദർഭിതത്വത്തെയാണ് ലാകാ മനോവിശകലനത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നത്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സൊസ്യലിംഗ് സമവാക്യം ലാകാ തലതിരിച്ചിടുന്നു. സൂചകം മുകളിലും സൂചിതം താഴെയുമായി സ്ഥാനം മാറുകമാർമല്ലെ സൂചകത്തിന് പരമാധികാരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സൂചകത്തിന്റെ അർത്ഥമന്വേഷിച്ചു ചെല്ലുന്ന ഒരാൾക്ക് ഭാഷയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുകയല്ലാതെ വേറെ മാർഗ്ഗങ്ങളിലല്ല. ഓരോ നിമിഷത്തിലും സൂചകങ്ങളെ അവയുടെ വ്യാപ്തി വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സൂചിതം കയ്യാകലത്തിലേത്തുന്ന മാർഗ്ഗം അതുവീണ്ടും ചിന്നിപ്പിരിഞ്ഞ് ഒരുകൂടും സൂചകങ്ങളായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. സൂചകം വാസ്തവത്തിൽ ഒന്നും തന്നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല (ലാകാന്റെ ഒരു സമിനാറിന്റെ തലക്കെട്ടുതന്നെ ഇതാണ്).

“അബോധം ഭാഷപോലെ സൂചിതമാണ്” എന്ന് ലാകാനിയം പരസ്താവന വാസ്തവത്തിൽ ഒരു ദ്വിമുഖവാക്യമാണ്. മനുഷ്യസമൂഹങ്ങളുടെ പൊതു അബോധത്തിലെ സംഘടനാഘടനകളും സമീകരണങ്ങളും മനുഷ്യഭാഷയെ ഘടനാവാദകരികുന്തിനിറുന്നിറുന്നായകപെടുവഹിച്ചിരിക്കണം. നിലനിറുക്കുന്നത് അബോധത്തിന്റെ രൂപത്തിലായിരിക്കണം. ഭാഷയും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടേണ്ടത് അതസേമയം മനോവിശ്ലേഷണത്തിനു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരേയൊരു മധ്യസ്ഥതയിലൂടെയാണ്. ഭാഷാപുസ്തകമായ അബോധത്തിന്റെ അവസ്ഥ അന്വേഷിക്കേണ്ടതില്ല. ലാകാനെ സംബന്ധിച്ച് ഭാഷയാണ് അബോധത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. ഭാഷ ആർജ്ജിക്കുന്നത് ഒരു മനുഷ്യവിഷയി. പുസ്തകനിർമ്മാണമായ ഒരു പരതീകാത്മകർമ്മത്തിൽ, തന്നെ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുക മാർമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതുവഴി ആ കർമ്മം ചെല്ലുത്തുന്ന സമീകരണങ്ങൾ തന്റെ ഇച്ഛകളെ അടിയറവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇവിടെ നരേതെ പരയോഗിച്ച വാക്യം അദ്ദേഹം പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതാണ്. അബോധത്തിന് ഭാഷ “പോലെ” യാവാ കഴിയില്ല. കാരണം അതിന് ഭാഷാബാഹ്യമായ അസ്തിത്വമില്ല. മനുഷ്യഭാഷണത്തിനുപിന്നിൽ മുസുപമിട് ഒരു സൂചിതവുമില്ല.

അന്യവും തമ്മിലാണ് ഇച്ഛയുടെ നിഴലാട്ത്തി. വിഷയിയും അന്യവും പരസ്പരസമീകൃതമാകുന്നതിനായി നിലനില്ക്കുന്നത് ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് "അബദ്ധം അന്യത്തിന്റെ വ്യവഹാരമാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. ഭാഷയുടെയും വിഷയിയുടെയും ഘടന വ്യതിരേകം(contrast)ത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ് രണ്ടിനും കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടത്. രണ്ടിനും നിരന്തരം സമാനാന്തരണം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അന്യത്തിന്റെ വ്യവഹാരങ്ങളെ ഗൂഢവും സങ്കീർണ്ണവുമാണ് അത് സൂചകങ്ങളെ എപ്പോഴും പിന്നിടുന്നിട്ടു ചലിപ്പിക്കുന്നത് ശക്തിയായി നിലകൊള്ളുന്നത്.

വിഷയി എവിടെയൊക്കെ ചെന്നു എന്തൊക്കെ ചെയ്താലും അവിടെയൊക്കെ സൂചകങ്ങളെ മാത്രമാണുള്ളത്. അന്തിമതീരുമാനം സൂചകത്തിന്റേതേ മാത്രം! ഇത്തരത്തിൽ മനോവിശകലനത്തിലേ "ഞാ" എന്ന് നമുക്ക് പകരം സൂചകത്തെ സമാപിക്കുന്നത് ലാകാനിയ സിദ്ധാന്തം ഒരുതരം വചനകേന്ദ്രവാദം(phonocentrism) തന്നെയല്ലെന്ന് എന്ന് വിമർശനങ്ങളുയർന്നിടുന്നുണ്ട്. തന്റെ സമിനാനിനൊടുവിൽ അദ്ദേഹം ബുദ്ധദർശനകോപനിഷത്തിലേ ഒരു സന്ദർഭം ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്: "ഭ" എന്ന് പരജാപതി ശബ്ദിച്ചപ്പോൾ ദവേന്മാകുക അത് "ഭയത്" എന്ന് മനുഷ്യകൾ "ഭത്" എന്ന് അസൂരന്മാകുക "ഭയം" എന്ന് ആണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. 'ഭയത്' എന്ന് വാക്കിന് 'ഭാഷണത്തിന്റെ നിയമങ്ങളെ അടിമപ്പടുക്ക' എന്ന് 'ഭത്' എന്ന് വാക്കിന് 'ഭാഷണമാകുന്ന ഉപഹാരത്തിൽ പരസ്പരം തിരിച്ചറിയുക' എന്ന് 'ഭയം' എന്ന് വാക്കിന് 'ഭാഷണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ എല്ലാ ശക്തികളും ശമിക്കുന്നു' എന്ന് ആണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്(Ecrits, p. 106-7). ഈ വ്യാഖ്യാനം നമ്മുടെ സന്ദർഭത്തിന് തികച്ചും യോജിച്ചതുതന്നെയാണല്ലോ.

മൂന്നു കർമ്മങ്ങളും: ബിംബാത്മകം, പരതീകാത്മകം, യാഥാർത്ഥ്യം

ലാകാനസംബന്ധിച്ച മാനസികജീവിതത്തിൽ മൂന്നു കർമ്മങ്ങളുണ്ട്: തലം എന്ന് നമുക്ക് പറയാം എന്ന് അത് എന്ന് നമുക്ക് ഒക്കെയുള്ള അർത്ഥത്തിലാണ് അദ്ദേഹം കർമ്മം എന്ന് പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി. അവ ബിംബാത്മകം (imaginary), പരതീകാത്മകം (symbolic), യാഥാർത്ഥ്യം

(Real) എന്ന് നിലവിലുള്ളതുപോലെ ഇവ പരസ്പരബന്ധിതമായ ഒരു ഘടനയാണ്. ടോപോളജിയിൽ പരാമിറ്റിക്കാറുള്ള ബോറോമിയം കുരുക് പലോല ഇവ പരസ്പരം കണ്ണിചേർന്നിരിക്കുന്നു. മൂന്നു വളയങ്ങളിൽ ഒരു പരത്യകേരീതിയിൽ കോർത്തിരിക്കുന്ന മാത്യയ്കകാണ് ബോറോമിയം കുരുക് എന്ന് നിലവിലുള്ളതുപോലെ ആ ചരൂവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു വളയം എടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ മറ്റു രണ്ടുവളയങ്ങളും സ്വാഭാവികമായും സ്വതന്ത്രമാകുന്ന സംവിധാനമാണത്. ലാകാനിയം മാനസികരമങ്ങളും ഇതുപോലെത്തന്നെ പരസ്പരം ആശ്രയിച്ചുനിൽക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് ഇല്ലാതായാൽ മറ്റു രണ്ടിന്റേയും നിലനില്പ് അസാധ്യമാകും.

ബിംബാത്മകം (Imaginary) എന്ന് ആദ്യഘട്ടം പരാമിറ്റികമായും വ്യക്തിബിംബം (image) ത്തിൽ നിന്ന് ഉരുവംകൊള്ളുന്നതാണ്. ഈഘട്ടം വികാസത്തിന്റെ കനേദർത്തിൽ സ്വന്തം ശരീരം പുറംനോട്ടമായി അനുഭവപ്പെടുന്ന കണ്ണാടിഘട്ടത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണിത്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ലാകാനിന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ കണ്ണാടിഘട്ടം (mirror phase) എന്ന് പരികല്പന പരിചയപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു ശിശുവിന്റെ വികാസത്തിലെ വളരെ നിറുത്തുന്നതായ ഒരു ഘട്ടമാണിത്. ആരുമാസത്തിനും പതിനഞ്ചുമാസത്തിനും ഇടയ്ക്ക് പരായമുള്ള കുട്ടികളിൽ ഈ ഘട്ടം തിരിച്ചറിയപ്പെടാറുണ്ട്. കുട്ടി കണ്ണാടിയിൽ തന്റെ പരതിബിംബം കാണുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അതിനെ വീണ്ടും വീണ്ടും സൂക്ഷിച്ച് നോക്കുകയും ആ കാഴ്ചയിൽ കർമ്മണ ആകൃഷ്ടനാവുകയും ചെയ്യുന്നു. അതേ പരായത്തിലുള്ള ഒരു ചിമ്പാൻസിയിൽ പരീക്ഷണം നടത്തിയപ്പോൾ അവ ആദ്യമൊക്കെ തന്റെ പരതിബിംബം കണ്ട് ശ്രദ്ധിക്കുകയുണ്ടായെങ്കിലും പിന്നീട് അത് മറ്റൊരു ജീവിയല്ല എന്ന് തിരിച്ചറിയുന്ന നിമിഷം അതിലുള്ള താല്പര്യം നശിച്ച് അവിടം വിട്ടുപോവുകയാണ് പതിവ്. എന്ന് മനുഷ്യശിശുവിന് ആ ഘട്ടത്തിൽ തന്റെ പരതിബിംബത്തിൽ ഒരു പരത്യകേരം ആകൃഷ്ടനായ തോന്നുന്നതായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. കണ്ണാടിയിലെ പരതിബിംബത്തിലൂടെ കുട്ടി തന്റെ സ്വ (self) മിന്നി തിരിച്ചറിയുകയായിരിക്കണം. ലാകാനി സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതുവരെയും കുട്ടി ഓലറ്റ് പരുവത്തിലായിരുന്നു ("Hommelette" എന്ന് ഒരു പരത്യകേ വാക്യം അദ്ദേഹം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അത് 'homme' - പുരുഷൻ എന്ന് അർത്ഥത്തിലുള്ള ഫ്രഞ്ച് വാക്യം omelette എന്ന് പരിചിതവാക്യം കൂട്ടിച്ചേർത്തുണ്ടാക്കിയതാണ്. ഓലറ്റ് വെള്ളയും മഞ്ഞയും കറുപ്പും കൂടിക്കലർന്നിരിക്കുന്നതുപോലെ കുട്ടിയുടെ സ്വമൂലം ബാഹ്യലോകവും കലങ്ങി

ഒന്നായിരിക്കുക. അതുപോലെത്തന്നെ മുതിർന്നിടിലാൽത പുരുഷൻ എന്ന് അർത്ഥത്തിൽ **hommelet** എന്ന് അതിന്റെ ചെറുപ്പവും ഈ രണ്ട് അർത്ഥവും അർത്ഥം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുണ്ടാവണം.) കണ്ണാടിയിലെ പർതിബിംബത്തിൽ രണ്ട് പർധാനകാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതുണ്ട്. തന്റെ ശരീരത്തെ പൂർണ്ണമായ ഒരുകേതയായി മനസ്സിലാക്കുകയും തന്റെ കയ്യും കാലും ഒക്കെ അനുകൂലിക്കൊണ്ട് കണ്ണാടിയിലെ പർതിബിംബത്തിൽ രൂപമാറ്റം വരുത്താൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ താനെന്ന് നിയതമായ രൂപമുള്ള ഒരു ശരീരമാണെന്നും ആ ശരീരത്തിന്മേൽ തനിക്ക് സമപൂർണ്ണമായ കാര്യമുണ്ടെന്നും കൂടി തിരിച്ചറിയുന്നു. ശരീരം അതുവരെ ശക്തിയായിരുന്നു. ശരീരാവയവങ്ങൾക്കുമേൽ തനിക്ക് കാര്യമായ നിയന്ത്രണമില്ലായിരുന്നു. ഈ രണ്ട് പർശ്നങ്ങളും മറികടക്കുന്ന ഘട്ടമാണ് ലാകാ പരയുന്ന കണ്ണാടിഘട്ടം. അങ്ങനെ കണ്ണാടിബിംബം കൂടിയെ സംബന്ധിച്ച് ആനന്ദത്തിന്റെ ഉറവിടമായിത്തീരുന്നു. താനെന്ന് പൂർണ്ണ ഏകതയെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും അതിനുമേലുള്ള സമപൂർണ്ണനിയന്ത്രണവും ഇവിടെയാണ് കൂടി കണ്ണാടിബിംബവുമായി താദാത്മ്യപ്രദമാകുന്നത്. കണ്ണാടിയിലെ ബിംബമാണ് അവൻ/അവൾ ആരാണെന്നു ബോധമുണ്ടാക്കിത്തരുന്നത്. ഈഗോയുടെ ആവിർഭാവം ഈ മുഹൂർത്തത്തിലാണ്. ലാകാനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈഗോയ്ക്ക് രണ്ട് സവിശേഷതകളുണ്ട്. അപജ്ഞാന (misrecognition)വും അന്യവർകരണ (alienation)വും. കണ്ണാടിബിംബത്തിലൂടെ രൂപീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഈഗോയും അതൊരു പൂർണ്ണ ഏകതാബോധവും കവേലം ഒരു പർതിബിംബമാണ്. അഥവാ മിഥ്യയാണ് ഈ തന്റെ ധാരണയെയാണ് അപജ്ഞാനം എന്ന് ലാകാ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. കണ്ണാടിയിലെ ബിംബത്തെയെന്ന് താൻ എന്ന് കരുതുന്നത് എന്ന് തിന്നാൻ വ്യക്തമായ തനിക്ക് പുറത്തേക്കു പരക്ഷപേക്ഷകയാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് അന്യവർകരണം എന്ന് സങ്കല്പം കടന്നുവരുന്നത്. സ്വന്തം തന്മയിനിന്ന് അന്യവർകരിക്കപ്പെട്ട ഈഗോ തന്റെ സ്വത്വത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്ന ബാഹ്യസത്തയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈഗോ വ്യക്തികളുടെ ബാഹ്യമായ ഒന്നാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്താം. കർത്യത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പിറകിലെ പരികല്പനകളിൽ ഈ ഈഗോ സങ്കല്പവുമായുള്ള സംഘർഷം പർത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനു കാരണം അത് തനിക്ക് വളയിലാണ് എന്ന്താണ്.

പരതീകാത്മകം (symbolic) എന്ന് സങ്കല്പനം രൂപീകരിക്കുന്നതിന് ലാകാനെ ക്ലോട് ലവെ സിംഗോസിന്റെ ഘടനാവാദനരവംശശാസ്ത്ര പരികല്പനകൾ ഗണ്യമായി സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലവെ സിംഗോസിന്റെ മിത്തുകളെക്കുറിച്ചും ബന്ധുത്വത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള വിശകലനങ്ങളാണ് ലാകാനിയന് പരതീകാത്മകകർമ്മത്തിനുള്ള പരചോദനം. മനുഷ്യബന്ധങ്ങളെല്ലാം തന്നെ ആന്തരികമായ ഒരു വ്യാകരണഘടന വഹിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് ലവെ സിംഗോസ് പറയുന്നു. ആ ബന്ധങ്ങളെക്കുറിക്കിടമാനമായ മനുഷ്യവ്യക്തികൾക്കു പുറമെയാണ് ഈ ബന്ധങ്ങളുടെ പരവർത്തനം. ഉദാഹരണത്തിന് ലീല എന്ന് ഒരു പരവർത്തനം വിവാഹിതയാവുകയാണെന്ന് നിരീക്ഷിക്കട്ടെ. അവർ വരികുന്നത് മനു എന്ന് ഒരു പുരുഷനാണ്. വിവാഹാനന്തരം ഇവർ രണ്ടുപേരും വളരെ വിപുലമായ ഒരു ബന്ധശൃംഖലയിലെ കണ്ണികളായി മാറുന്നു. ലീല എന്ന് സൂചിതം ഭാര്യയുടെ റോളിലെത്തുന്നതോടെ ഒരു സൂചകമായി മാറുന്നു. പിന്നീട് ലീല എന്ന് സൂചിതത്തിന് എന്തു സംഭവിച്ചു എന്ന് നമുക്കു വ്യക്തമാവുകയില്ല. ബന്ധസൂചകങ്ങളുടെ മഹാശൃംഖലയിൽ സൂചകങ്ങളുടെ അനന്ത "ലീല" യായിരിക്കും പിന്നീട് സൊസ്യൂറിയന് സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് മറ്റു സൂചകങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധത്തിലൂടെയാണ് സൂചകത്തിന് അർത്ഥം ലഭിക്കുന്നത്. ഭാര്യ എന്ന് റോൾ മറ്റു ബന്ധങ്ങളുമായുള്ള പാരസ്പര്യത്തിലാണ് അർത്ഥവൽതാകുന്നത്. ഇങ്ങനെ ബന്ധസൂചകനിയമങ്ങളുടെ വ്യാകരണം സൊസ്യൂറിയന് പറയുന്ന "ലാങ്" എന്ന് തത്വത്തിന് സമാനമാവുന്നു. വിവാഹം എന്ന് പരതിഭാസം "പരോ" ആയി പരവർത്തികുന്നു. ലീലയും മനുവും തമ്മിലോ റോസിയും തോമസും തമ്മിലോ ആയാലും കാര്യമായ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. സമൂഹത്തിൽ വ്യക്തികൾ വ്യാപരിക്കുന്നത് ഭാഷയിൽ സൂചകങ്ങളെ വ്യാപരിക്കുന്നതുപോലെയാണ് എന്ന് അർത്ഥം.

ഇവിടെയാണ് ലാകാനിയന് പരതീകാത്മകകർമ്മത്തിന്റെ സന്ദർഭം. ആത്മീയനികമായ സ്വത്വം എന്ന് ഒന്നിലെ പരതീകങ്ങളെ മാത്രം അവയാകട്ടെ പരസ്പരബന്ധത്തിലൂടെയാണ് അർത്ഥവൽതാകുന്നത്. ലവെ സിംഗോസിന് വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത ഈ സങ്കല്പം ലാകാൻ ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാത്രമല്ല, മറ്റൊരുകാരെ സാമൂഹിക - മാനസികവശങ്ങളെക്കുറിച്ചും ബാധകമാണെന്ന് തള്ളിയിട്ടില്ല. അവ വ്യക്തിയെ സ്വാധീനിക്കുകയും നിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യാസ്തിത്വമെന്ത് (ഭാഷയുടെ) പരതീകാത്മകകർമ്മവുമായി അഭേദമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. ഇത് നമ്മുടെ വ്യക്തികാസ്തിത്വത്തിനു മുന്നേ

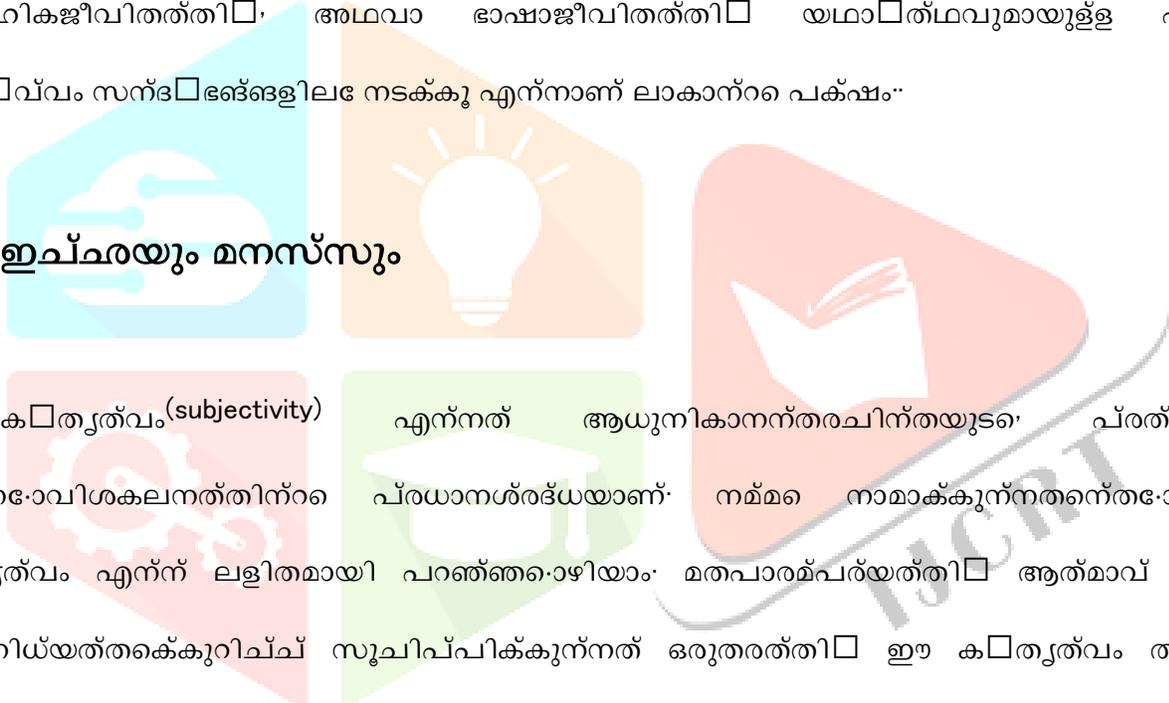
നിലനിറുത്തുകയും അതിനുശേഷവും അവശേഷിക്കുന്നതുമായിരിക്കും ഭാഷയുടെ പരതീകാത്മകകർമ്മത്തിന്റെ പരജകളായിക്കൊണ്ടുമാർഗ്ഗമേ പൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിന് നാം മനുഷ്യരാവുന്നതുളളൂ എന്ന് സാരം.

നമ്മുടെ സ്വത്വം ആവിഷ്കരിക്കുന്ന മാധ്യമമാണ് ഭാഷ. ഞാൻ എന്ന് വ്യക്തിസത്വം കണ്ണാടിബിംബം പഠാലത്തെത്തന്നെയാണ് സമൂഹത്തിന് പരവർത്തികുന്നതും ഭാഷയിലും കണ്ണാടിബിംബത്തിലും രൂപീകരിക്കപ്പെടുന്ന “ഞാൻ” നമ്മിനെന്നും തീർത്തും അന്യമാണ്. അത് ബാഹ്യവുമാണ്. കണ്ണാടിബിംബത്തിന് പര്യയക്ഷപ്പെടുന്നതും അപര(small other)മാണെങ്കിൽ ഭാഷയിലുള്ളത് അന്യ(big Other)മാണ്. ഭാഷ എന്ന് അന്യം ഞാൻ ഉണ്ടാവുന്നതിനുമുൻപും എനിക്കുശേഷവും നിലനിറുത്തുകയും എന്ന് ലാകാൻ തളിയിക്കുന്നതും ഭാഷയുടെ പരതീകാത്മകകർമ്മത്തിനെന്നാണ് ഇച്ഛകളും ആഗ്രഹങ്ങളും യേശങ്ങളും എല്പലാം ഉറവപ്പെടുന്നതും നമ്മുടെ ഇച്ഛകളും ആഗ്രഹങ്ങളും യേശങ്ങളുമൊക്കെ ദമനംചെയ്യപ്പെടുന്നപോൾ അവ ഭാഷയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് അബദ്ധോയത്തുകുറിപ്പുള്ള ലാകാന്റെ പരശസ്തമായ വാക്യം പര്യയക്ഷപ്പെടുന്നതും “അബദ്ധോയം ഭാഷപഠാലം സൂചിതമാണ്” (Unconscious is structured like a language). അതിനുമുൻപുവരുന്ന അതായത് ഹർദ്ധോയ്യിലും യുജ്ജിലുമൊക്കെ അബദ്ധോയമെന്നത് ഭാഷയ്ക്കുപുറത്തുള്ള ഒരു മണ്ഡലമായിരുന്നു. അത് അതീതവും അപരാപ്യവുമായിരുന്നു. പൂർത്തീകരിക്കാത്ത ഇച്ഛകളുടെയും ദമനംചെയ്യപ്പെടാത്ത ആഗ്രഹങ്ങളുടെയും ഇരുണ്ട നിഗൂഢതയായിരുന്നു. എന്ന് ലാകാനിലെത്തിയപോൾ മനുഷ്യാബദ്ധോയത്തിന്റെ പരകൃതം തന്നെ ഭാഷാപരമാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ: ഹർദ്ധോയ്യിൽ സ്വപ്നവയാപ്യാനങ്ങളിലെ സാന്ദ്രീകരണം (condensation), സ്ഥാനാന്തരണം (displacement) എന്നീ പരകൃതികളെ ലാകാൻ ഘടനാവാദത്തിന്റെ പിൻബലത്തോടെ രൂപകവും ഉപാദാനവുമായി വയാപ്യാനിച്ചു. രൂപകം തരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെയും ഉപാദാനം കൂട്ടിച്ചേർക്കലിന്റെയും മാനസിക അക്ഷങ്ങളായി പരവർത്തികുന്നതായും.

മുന്നാമത്തെ കർമ്മമായ യഥാർത്ഥ(Real)തുകുറിപ്പ് ലാകാൻ വളരെ അപ്യക്തമായേ വിവരിക്കുന്നതുളളൂ. പരതീകാത്മകകർമ്മത്തിനെന്ന നിരന്തരം വഴുതിമാറുന്ന ഒന്നാണ് യഥാർത്ഥകർമ്മം. അത് ഭാഷയിലും പിടിച്ചെടുക്കാനാവില്ല. ഇത് ശരിക്കും വ്യക്തമാക്കാവുന്ന

ഉദാഹരണങ്ങളെപ്പറ്റിയും വാസ്തവത്തിൽ ലാഭം നൽകുന്നില്ല. ചില ലാഭമരണങ്ങളും സൂചനകളും മാത്രം. മരണത്തിന്റെ വക്രരൂപമെന്തെന്ന ഒരു വാഹനാപകടം സങ്കല്പിച്ച്കുക. അവിടെ നാം വാക്യം ഭാഷയും നഷ്ടപ്പെടുത്തി അസ്തമിച്ചുപോകുന്നു. ആ അനുഭവം നൽകുന്ന ആഘാതം നമുക്ക് ഭാഷയിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കാനാവില്ല. പരമമായ നിശ്ശബ്ദതയിലേക്ക് മൗനത്തിലേക്ക് സത്വരമായ ഒരു നിശ്ശബ്ദതയിലേക്ക് നാം പതിക്കുന്ന മരണമായ സന്ദർഭം. അതിന്റെ ആഘാതത്തിനിന്ന് പതുക്കെ വിടുതൽ നേടുന്നതോടെ നമുക്ക് കുറശ്ശി സംസാരിക്കാനാവുന്നു. അങ്ങനെ വീണ്ടും പരതീകാത്മകർമ്മത്തിലേക്ക് പരവശീകൃകയായി ഇപ്പറഞ്ഞത് യഥാർത്ഥകർമ്മത്തിന്റെ ഏറ്റവും ദുർബ്ബലമായ ഒരു ഉദാഹരണമാണ്. ഇതുപോലെ സാമൂഹികജീവിതത്തിൽ, അഥവാ ഭാഷാജീവിതത്തിൽ യഥാർത്ഥവുമായുള്ള ഏറ്റുമുട്ടൽ അപൂർവ്വം സന്ദർഭങ്ങളിലേക്ക് നമുക്ക് എന്താണ് ലാഭം നൽകുന്ന പക്ഷം.

ഇച്ഛയും മനസ്സും കർമ്മത്വം (subjectivity) എന്ന് ആധുനികാനന്തരചിന്തയുടെ പര്യായനാമമാണ്. നവമനോവിശകലനത്തിന്റെ പര്യായനാമമാണ്. നമ്മുടെ നാമകർമ്മത്തിന്റെ അതാണ് കർമ്മത്വം എന്ന് ലളിതമായി പറഞ്ഞാൽ. മതപാരമ്പര്യത്തിൽ ആത്മാവ് എന്ന് നാം സാന്നിധ്യത്തെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഒരുതരത്തിൽ ഈ കർമ്മത്വം തന്നെയാണ്. തത്വചിന്താപാരമ്പര്യമനുസരിച്ചാകട്ടെ, അത് അവബോധത്തിനിന്നോ മനസ്സിനിന്നോ അതുമാറ്റമില്ലാതെ തലമുറകളിലൂടെ നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു സത്വമാണ്. തികച്ചും ആന്തരികമാണെങ്കിലും അത് ലോകവുമായുള്ള പാരസ്പര്യത്തിനിന്നാണ് ഉറവെടുക്കുന്നത്.

പരോപാധിമൂലം തുടങ്ങുന്ന മനോവിശകലനപദ്ധതിയിൽ കർമ്മത്വത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ ഇച്ഛ (desire) പരതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നാമലോകം കൂടിക്കാലം മുതലേ ധാരാളം ഇച്ഛകളും ആശകളുമായി ജീവിതം നയിക്കുന്നവരാണ്. ഇഷ്ടപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ, ബന്ധങ്ങൾ, സാമൂഹികപദവി, തുടങ്ങി ധാരാളം ആഗ്രഹങ്ങളുമായാണ് ഓരോ വ്യക്തിയും ജീവിക്കുന്നത്. ഇവയൊന്നുംതന്നെ നമുക്ക് നമ്മുടെയുള്ളിലൂടെ പൂർണ്ണതീകരിക്കാനാവില്ല.

എന്നുവെച്ചാൽ, വ്യക്തികളെന്ന നിലയിൽ നമുക്ക് നമ്മുടെ ഇച്ഛകൾക്കുമേൽ യാതൊരു അധികാരവുമില്ല എന്ന് തീർത്ഥം. ഇഷ്ടപ്രകാരം ഒരു ബന്ധം, ജോലി, വീട്, കാർ, ആഡംബരവസ്തുക്കൾ, ഉദ്യോഗങ്ങൾ... എന്തുതന്നെയൊക്കെ നമ്മുടെ ആഗ്രഹം അവയൊക്കെയും നമുക്കു പുറത്തുള്ളതാണെന്നു മാർമല്ല, അവ പൂർത്തീകരിക്കുന്നതും നമുക്കു പുറത്താണ്. കഴുതയുടെ തലയിൽ ഒരു വടിവെച്ചു അതിലൊരു കയ്യൊരു കെട്ടിത്തൂക്കിയാൽ ആ പാവം ജീവി ഒരിക്കലും തനിക്കു ലഭിക്കാത്ത ആ ഇച്ഛാവസ്തുവിനുവേണ്ടി ഓടിനടക്കുന്നതു പഠിക്കണം.

മനോവിശകലനത്തിൽ ഇതൊരു പരധാനസന്ദർഭമാണ്. ഓരോ വിഷയവും തന്നെ ഇച്ഛകളിലൂടെ തന്നെത്തന്നെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതും ഇച്ഛാപൂർത്തിയാക്കുന്നതു കഴിയാതെ ഇല്ലാത്തതുമാണ്. മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് ഈ അർത്ഥത്തിലാണ്. നമുക്ക് യാതൊരു നിയന്ത്രണവും അധികാരവുമില്ലാത്ത വസ്തുതകളിലാണ് വിഷയം തന്നെ ഇച്ഛകളെ നിഷ്പേക്ഷിച്ച് ലാഭം സംബന്ധിച്ച് നിരന്തരം തന്നെത്തന്നെ ഇച്ഛാപൂർത്തിയാക്കുവാൻ പറ്റാത്തതുകൊണ്ട് ഓരോ വിഷയത്തിലും ഉള്ളിച്ഛകളെ നിഷ്പേക്ഷിച്ച് ഒരു ദ്വാരം രൂപപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. നമുക്കു സ്വന്തമല്ലാത്ത എന്തെങ്കിലും കാര്യം സ്വന്തമായാൽ ആഗ്രഹങ്ങൾ തീരുമെന്ന് നാം വ്യാജമായിക്കൊണ്ടു നമുക്ക് നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത ബാഹ്യവസ്തുക്കളെ നിഷ്പേക്ഷിച്ച് ഒരു ചക്രത്തിൽ നിരന്തരം മരണപര്യന്തം കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പർക്കിയയെയാണ് ലാഭം "ന്യൂറോസിസ്" എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. പൂർത്തീകരിക്കാത്ത ഇച്ഛകളെ മനം ചെയ്യുന്നതിനേക്കുറിച്ച് ഫ്രോയ്ഡ് വാചാലനാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും ലാഭം അതിനെ വ്യക്തികൾക്കു പുറത്തുള്ള ഒരു വസ്തുതയായി തിരിച്ചറിയുന്നു.

പലപ്പോഴും വലിയ സലിബർറികളൊക്കെ ആത്മഹത്യചെയ്ത വാർത്തകളെക്കുറിച്ചോ നമുക്കത് വിശ്വസിക്കാൻ പര്യാസമായിരിക്കും. എന്താണ് അവർക്കില്ലാത്തത്? പണം, പദവി, സുഖസൗകര്യങ്ങൾ, പര്യാസം, അംഗീകാരങ്ങൾ, ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കിനുള്ളിൽ ആരാധന, എന്തിനും എന്താണ് അവർ ജീവിതത്തിൽ തൃപ്തിയില്ലാതെ ഇത്തരമൊരു കടുംകെ ചെയ്തതെന്ന് ഓർത്ത് നാം അപരനുപോകും.

എന്തൊക്കെയുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലാത്തതിനുവേണ്ടിയുള്ള തീരാത്ത ആഗ്രഹമാണ് ഇച്ഛ (desire)യുടെ പരകൃതം.

ലാകാനിയം സഭൈധാന്തികലോകത്ത് ഉത്കണ്ഠ (anxiety) ഒരു രോഗമല്ല. അത് ബിംബാത്മകർമ്മം മുതൽ തുടങ്ങുന്ന ഒരു മാനസികാവസ്ഥയാണ്. തന്റെതന്നെയോ താനിച്ഛിക്കുന്നവയുടെയോ ബിംബങ്ങളിൽ ജീവപര്യന്തം തളച്ചിടപ്പടെ അതിന്റെ അഭാവത്തിൽ നിരന്തരം അസ്വസ്ഥമാകാൻ വിധിപ്പെടാൻ പരകൃതമാണ് മനുഷ്യന്റെ സംസ്കാരികജീവിതം. തന്റെ ബിംബവുമായി താദാത്മ്യപ്പെടുകയും അതിൽ ആഹ്ലാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ശിശുവിന്റെ ശിഷ്ടജീവിതം മുഴുവൻ പലതരം ഇച്ഛാവസ്തുക്കളുടെ സമാഹാരമായിരിക്കും. കൃത്യത്വം രൂപീകരിക്കപ്പെടുന്നതുതന്നെ ഇച്ഛകളാലാണ്. ഒരു വിഷയിയെ അപൂർണ്ണമാക്കുന്ന ഇച്ഛ മറ്റെന്തെങ്കിലും വിഷയിയുടെ അപൂർണ്ണതയ്ക്കു കാരണമായ ഇച്ഛകളാണ് പൂർണ്ണീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു പരാജയപ്പെടുന്നവന്റെ നിലം. ഇതൊരു വല്ലാത്ത ദുഃഖിതവലയമാണ്. അടിസ്ഥാനപരമായി ഇച്ഛ എന്തെങ്കിലും കൃത്യത്വസങ്കല്പത്തിനകത്ത് ഒരു മുക്തമായ അഭാവമാണ്. അത് തിരിച്ചറിയാതിരിക്കുന്നതാണ് എല്ലാതരം മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളെക്കും കാരണം. പക്ഷേ ഭാഷ എന്ന് പരതികാത്മകർമ്മത്തിന്റെ മാധ്യസ്ഥത്തിൽ ഇത് കൂടുതൽ വഷളാവുകയേുള്ളൂ. ചിത്തവിഭ്രമം സംസ്കാരസൃഷ്ടമാണെന്ന് ഫർവോയ്ഡുമൂലുള്ള സഭൈധാന്തിക പരഞ്ജുരപ്പിച്ചതിനെ സവിശേഷമായ രീതിയിൽ സിദ്ധാന്തികരിക്കുകയാണ് ലാകാനിയം. ഇവിടെയാണ് ഈ ഗോമനശ്ശാസ്ത്രത്തിനിന്നും മനോവിശകലനത്തിനുള്ള വിടുതൽ.

ലാകാനിയനിസം

ലാകാനിയം മനോവിശകലനസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഒരു ദിങ്മാർദ്ദശനമാണ് ഇവിടെ നടന്നത്. പരധാനമായും മൂന്നു മാനസികർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഭാഷയും മനസ്സും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചും ഇച്ഛയാൽ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടാൻ കൃത്യത്വസങ്കല്പത്തെപ്പറ്റിയും കഴിയുന്നതര ലളിതമായി സംഗ്രഹിച്ചുവെന്ന് മാത്രം മനോവിശകലനത്തെ എല്ലാതരത്തിലുള്ള നിർണ്ണയവാദശാഠ്യങ്ങളിൽനിന്നും

വിമോചിപ്പിച്ചു എന്ന്താണ് ഴാക് ലാകാന്റേ പ്രധാനസംഭാവന അമരേകക
 ഈഗോമനശ്ശാസ്തരത്തിന്റേ കരാളഹസ്തങ്ങളിനീനും യഥാപ്രഥമരോയ്ഡിന
 മോചിപ്പികുവാനും മനോവിശകലനത്തിന് പുതിയൊരു തുറസ്സ് നകാനും അദ്ദേഹം
 കാരണമായി കവേലം ഒരു മനോരോഗചികിത്സാസമ്പ്രദായമായിരുന്ന മുക്താലസമീപനങ്ങളെ
 തീർത്തും സ്വതന്ത്രവും ബഹുവിജ്ഞാനീയവുമാക്കി മാറ്റിത്തീർത്ത ലാകാനാണ്.

അനുകൂൽതാകളെകകളരേ വിമംശകരയാണ് ലാകാനിയം സിദ്ധാന്തങ്ങ
 ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയത് ബിംബാത്മകലട്തെകകുറിച്ചുളളതാണ് അകകൂട്തീ ഗുരുതരം
 വിഷയി അപജ്ഞാനത്തിലൂടയാണ് തന്റേ ഈഗോ രൂപീകരിക്കുന്നതെന്ന് സിദ്ധാന്തം ലാകാ
 വിശദീകരിക്കാതെ രക്ഷപ്പടുകയായിരുന്നെന്ന് വിമംശികപ്പട്ടിട്സുണ്ട് യൂലിയ
 ക്റിസ്തവേയപ്പോലുളള ചിന്തക ലാകാന്റേ കണ്ണാടിലട്തെ ചിഹ്നശാസ്തരപരമായ
 രീതിയി വ്യാഖ്യാനികക ശ്രമികകുന്നൂണ്ട് മറ്റെൊരു വിമംശനം അബോധത്തെ
 സംബന്ധിച്ചാണ് ഫ്രോയ്ഡിയ ചിന്താപദ്യതിയിലെ വിസ്ഫോടകമായ ഒരു
 കണ്ടൈതലായിരുന്നൂ അബോധം എന്ന്ലാ ലാകാ അതിന്റേ എല്ലാ വീര്യവും
 ചോപ്രതികളുണ്ണ കവേലം സൂചകലീലയായി ചുരുക്കികളുണ്ണു ഇനിയുമൊരു വിമംശനം
 ലാകാനിയം ഇച്ചരാസങ്ക്ലപ്തതെ കുറിച്ചാണ് ശരീരബാഹ്യവും പൂവ്വനിണ്ണീതവുമാണ്
 ഇച്ചര എങ്ക്ലി മനുഷ്യന്റേ സപ്ഗഗാത്മകതയുടേ എല്ലാ സാദ്യതകളെയും അത്
 നിരാകരിക്കുകയില്ലേ എന്ന്താണ് പക്ഷേ ഇതിന് ഇന്ന്തതെ ചിന്താലോകം ഏതാണ്
 സ്പഷ്ടമായ ഉത്തരം നകികകഴിണ്ണതായി കാണാം സപ്ഗഗാത്മകത എന്ന്ത
 അനിവ്വചനീയവും അത്ഭുതകരവുമായ ഒരനുഭൂതിയാണെന്ന് അതിവാദത്തെ ലാകാ
 നിരാകരിക്കുകയായിരുന്നൂ ഭാഷയുടേ സപ്ഗഗാത്മകതയെ അതിന്റേ
 പ്രജനക(generative)സ്വഭാവമായി കണ്ടൈതി വിശകലനം ചെയ്യാനുള്ള ഉപാധിക ഇന്ന്തതെ
 ഭാഷാശാസ്തരം ഏരകകുറേ കണ്ടൈതികകഴിണ്ണു ഇനിയും മറ്റെൊരു ഗുരുതരമായ ആരോപണം
 സംസ്കാരപനത്തിന് ലാകാനിയം സിദ്ധാന്തങ്ങ ഉപയോഗികക കഴിയില്ലേ എന്ന്താണ്
 സംസ്കാരത്തിന്റേ നിവ്വഹണത്തി സാമൂഹ്യസ്ഥാപനങ്ങ, സാംസ്കാരിക
 രാഷ്ട്രീയശൃംഖലക ഇവയുടേയൊക്കെ പ്രവപ്രതനത്തെ ലാകാ
 താഴ്തികകട്സുകയാണെന്ന്നായിരുന്നൂ ആരോപണം ഇതിന് ലാകാനിയം പദ്യതിയിലുളള മറുപടി

ഭാഷയിലേക്കു പ്വരവശീകുന്തതോടേ അധികാരപ്വരയയശാസ്തരങ്ങ്ളുടേ
 ബലതന്തരമവേലയിലേക്കു വിഷയി പ്വരവശീകുകയും അതോടേ വിജിതവും
 ഭേജിതവുമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്തനു എന്ത നിരീക്ഷണമാണ് വാസ്തവത്തില്പ്വരതീകാത്മകകരമം അന്യം പിതൃനിയമം യജമാന്ദാസ്യബന്ധം തുടങ്ങിയ സങ്ക്ലപനങ്ങ്ളുടേ
 ലാകാല്പിതവായ്യാവ്യാനിച്ഛ രീതി പരിച്ഛയിച്ഛവല്പകു ഇതരം ആരോപണങ്ങ്ളിലേ
 കഴമ്പിലലായ് വയക്തമാവും അധികാരവും പ്വരയയശാസ്തരവും സാമൂഹിക
 സാംസ്കാരികസ്ഥാപനങ്ങ്ളുടേ ഒക്കയടങ്ങുന്ത ഒരു ബൃഹത്യന്തരമായി ഭാഷയേ
 കാണാമങ്ങ്ളില്പാകാനതെര ഉന്തയിക്കപ്വടുന്ത മിക്ക ആരോപണങ്ങ്ളില്പകുമുള്ള മറുപടി
 ലഭിക്കുകതന്തനേ ചെയ്യും

ലാകാനിയം സിദ്ധാന്തങ്ങ്ളില്പ ആകെത്തന്തനേ കാല്പിഷ്യാല്പ 'കോഗിറ്ററോ' വിനോടുള്ള
 വിമല്പശനമാണ് മുല്പനില്പിതവും സംശയരഹിതവും ഏകീകൃതവുമായ വിഷയി എന്ത
 ഒന്നിലുണ്ത ലാകാല്പ തളിയിച്ഛു കല്പത്യത്വം ഭാഷാപരമായും സാമൂഹികമായും
 ഉയിരടുക്കുന്ത ഒന്നാണ് മനോവില്പലേഷണം സൗകര്യാല്പല്പം തമസ്കരിക്കാല്പ ശ്വരമിച്ഛ
 ലംഗീകരയേ ഭാഷാപരമായ ലിംഗഗണന എന്ത തിരിച്ഛരിവുകൊണ്ട പകരംവക്കാല്പ ലാകാനു
 കഴിണ്ത കല്പത്യത്വത്തിന്ത അല്പമപരവും ചിഹ്നപരവുമായ മാനം ലാകാല്പ
 ഉല്പത്തിപ്വടിച്ഛു ഓരോവിഷയിയും ഒരസേമയം ഭാഷകനും ഭാഷിതനും ആണന്ത വസ്തുത
 തിരിച്ഛരിയപ്വടു ഇങ്ങ്ളനയൊക്കെ പാല്പാത്യാതിഭൂതികരയുടേയും പുരുഷ
 മനുഷ്യാകന്തേദരികല്പത്യസങ്ക്ലപത്തിന്തയും പരിക്കുകുളില്പിന്ത മനോവിശകലനമവേലയേ
 മാതരമല്പ ദാല്പശനികമണ്ഡലത്യാകെത്തന്തനേ രക്ഷിക്കുവാല്പ ലാകാനിയം പദ്യാതിക്കു
 കഴിണ്ത

പിക്കാല മനോവിശകലനമവേലയേ ക്ലിനികലായും സന്ദേധാന്തികമായും
 അതിശക്തമായി സ്വാധീനികാല്പ ഈ ഉപദല്പശനങ്ങ്ളില്പ ഉപകരിച്ഛിടുണ്ട അതോടൊപ്വ
 മറ്റനകേ വിജ്ഞാനശാഖകളയേ പ്വരയോഗമണ്ഡലങ്ങ്ളയേ ലാകാനിയം ഉല്പകാഴ്ചകല്പ
 പുതുക്കിപ്വണിണ്തീടുണ്ട അതിലൊന്ത തീച്ഛയായും സാഹിത്യവിമല്പശനമാണ് കവേലം
 മനശ്ശാസ്തരനിരൂപണത്തിന്ത നവീകരണമല്പ ഈ സിദ്ധാന്തങ്ങ്ളില്പ സാധിച്ഛത് കൃതിയുടേ
 അല്പമം നില്പിതമല്പ എന്തതാണ് ഒന്നാമതേ നിലപാട് അല്പമം കൃതിയുടേ

നിഗൂഢസ്ഥലികളിന് ഒളിച്ഛും പതുങ്ങിയും ഇരിക്കുന്ന ഒന്നിലെ പാഠത്തിലെ മറ്റ് ഒട്ടേറെ ഘടകങ്ങളുമായും പാഠം നിറുത്തുകപ്പോൾ ആത്മീകക്ഷേത്രവുമായും ബന്ധപ്പെടുത്തിരിക്കുന്നതും അത് കണ്ടെത്തുകയോ ഏകപക്ഷീയമോ ആയ വായനസാധ്യമാക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യവിഷയങ്ങളെപ്പോലെയെത്തന്നെ പാഠത്തിനും ഇച്ഛയുണ്ട്. ഇച്ഛയാകട്ടെ അഭാവത്താലാണ് നിറുത്തുന്നതിനായിക്കൊണ്ടുണ്ട്. ബുദ്ധിദൃഷ്ടി(gaze), അന്യം ലിംഗം ഷണ്ഡീകരണം, മായകാഴ്ച, നിസ്സാരവസ്തുവപരം(objet petit a) തുടങ്ങി ഒട്ടുമിക്ക ലാകാനിയം പരികല്പനകളും നവീനമായൊരു സൗന്ദര്യശാസ്ത്രനിറുത്തികളുള്ള സാമഗ്രികളാണ്. പാഠത്തിലെ കഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം ഇച്ഛയുടെ ഇരകളാണെന്നതും ശ്രദ്ധയേമാണ്. അതുപോലെയെത്തന്നെ കൃതിയും വായനക്കാരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വിശ്ലേഷക വിശ്ലേഷിതബന്ധമാണെന്നതും വിപുലമായ വ്യാഖ്യാനസാധ്യതയുള്ളതാണ്. പാഠസൂചനകളെ രോഗലക്ഷണങ്ങളായി കണ്ട് അവയെ രൂപക-ഉപാദാനബന്ധം ആരോപിക്കുന്നതും സാദൃശ്യ-സമപ്രകൃതല ചിത്രണവും ഒക്കെ പാരായണത്തിന്റെ പുതിയ തുറസ്സുകളാണ്. ലാകാനിയം സാഹിത്യവിമർശനസാധ്യത ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ധാരാളം പഠനങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ക്രമത്വം, സൂചകം, അഭാവം, ഇച്ഛാ തുടങ്ങിയ സൂത്രവാക്യങ്ങളുപയോഗിച്ചാണ് പാരായണം സാധ്യമാവുന്നത്. ആധുനികകൃതികളിലാണ് ഈ മാതൃക കൂടുതൽ ഫലപ്രദമാകുക. ലാകാനിയം ഫ്രെഡിനിസും എന്ന് സഭൈയാന്തികധാരയിനിന്ന് പരചയോദനം കൊണ്ട് അതരത്തിലുള്ള സാഹിത്യസമീപനധാരയും പരത്യക്ഷപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ബിംബാത്മകകർമ്മത്തിന്റെ പല വിശദാംശങ്ങളും പരയോജനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ് ചലച്ചിത്രസിദ്ധാന്തങ്ങളും സമീപനങ്ങളും രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. പരത്യകേച്ഛയും അപജ്ഞാനം(meconnaissance) എന്ന് പരികല്പന നോട്ടവും തുറന്നിടപ്രകൃതം (Gaze and suture) ചലച്ചിത്രസിദ്ധാന്തരൂപീകരണത്തിന് നരേട്ട് ഉപയോഗിക്കാവുന്ന സഭൈയാന്തിക ഉപകരണങ്ങളാണ്.

സഭൈയാന്തികരംഗത്തും ലാകാനിൻ സവാധീനം അതിവിപുലവും ദൂരവ്യാപകവുമാണ്. മുപ്പതിലധികം വർഷം നീണ്ടുനിന്ന ലാകാനിൻ സമീപനങ്ങളുടെ കേന്ദ്രീകാരാണ് ഈ പിന്തുടർച്ചാവകാശികളിന് മിക്കവരും. ലൂയി അക്തുസും, യൂലിയ ക്സിസ്തവേ, ജൂലിയറ്റ് മിച്ചലും, പരോ റിക്കു, ക്സിസ്തയം മെറ്റ്സ്, സ്റ്റീഫൻ ഹീൽത്, ലോറാ മെവി, ലൂസ് ഇറിഗാരെ

ഷീഠ ഭലേയുസ് ഫലൈക്സ് ഗർറാരി തുടങ്ങിയവഠ. ഇന്ൻ ലഠോകം കഠൊണ്ഡാടുന്ൻ അസാധാരണവായനകഠ നടത്തി നിരന്തരം നമ്മൂടല ഖൗദ്ധികമണ്ഡലത്തിലെ ചുടുപിടിപ്പിക്കുന്ൻ സലഠോവനേയഠ ചിന്തകഠ സലാവഠോയ് ഷീഷകെക് ലാകാന്ററെ സിദ്ധാന്തങ്ങല്ലൂടല പഠോപ്പുലഠ അവതാരകനാണ്.

ലാകാനിയഠ മാനസികക്രമങ്ങളിലെ മുന്നാമത്തേയൂം പർധാനപ്പട്ടതുമായ യാഥാഠത്ഥ്യക്രമം(Real) ഭാഷയിലകേക് വഴങ്ങാത്ത ഒരു പർതിഭാസമാണെന്ൻ നാം കണ്ടു അതിന് ഏതാണ്ഡ് സമാനമാണ് ലാകാനിയഠ ദഠഗനപദ്ധതി ആകത്തന്നയൂം അത് ഒരു ഞട്ടലഠോ മിന്നഠപ്പാടഠോ ആണ് ആ മിന്നായത്തിഠ കാണുന്ൻ കാഴ്ചയൂടല സമഗ്രതയാണ് അദ്ദഠഹേത്തിന്ററെ ചിന്തയൂടല മൗലികത അതിനെ ഭാഷയിഠ പകരാഠ നടത്തുന്ൻ ഏതഠൊരു ശ്രമവൂം പാതിയങ്ങക്കിലൂം ചഠോഠന്നുപഠോകാനാണ് സാധ്യത ഈ അവതരണത്തിഠ ഴാക് ലാകാഠ മുന്നഠോട്ടുവച്ഛ മൗലികമായ എല്ലാ തത്വങ്ങളൂം അല്പം ചിലയിടത്തിലെ അതാര്യതകളഠൊഴിച്ഛാഠ, പൂഠണ്ണമായൂം മനസ്സിലാക്കാനൂം വ്യത്യസ്ത മണ്ഡലത്തിഠ പർയഠോഗിക്കാനൂം സാധിക്കുന്ൻ വിധത്തിലാണ് ഇവിടല വിവരിച്ഛത് മുപ്പതുവഠഷത്തിലധികം ആഴ്ചതഠൊരുമുള്ള് സമിനാറുകളിഠ അവതരിപ്പിക്കപ്പട്ട പർബന്ധങ്ങളിലെ മൗലികാശയങ്ങല്ലൂം ഈ ചറെിയ കക്കെക്കുമ്പിളിലഠൊതുക്കാഠ ശ്രമിക്കുന്ൻത് തീഠച്ഛായയൂം ബാലിശം തന്നയാണ് പക്ഷഠേ അത് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ഡുകണ്ഡ മഹാമനീഷിയൂടല ദഠഗനപദ്ധതിക്കുള്ള് എളിയ ആദരം മാതർമായി കാണാം.

ഗ്രന്ഥസൂചി

Bailly, Lionel, 2009, Lacan A Beginners's Guide, Oxford: One World

Bowie, Malcolm, 1991, Lacan, London: Fontana Press

Homer, Sean, 2005, Jacques Lacan, London and New York: Routledge

Lacan, Jacques, 1977, Ecrits (A Selection), Trans. Alan Sheridan, UK: Tavistok Publications

Lacan, Jacques, 1998 (1977), The Four Fundamental Principles of Psychoanalysis, London: Vintage

ശ്രീവത്സഠ ടി. സി.എസ്. ബിജു, 1998, ഇന്ധിപ്പസ് യന്തർം കഠോഴിക്കഠോട് ദിശ ബുക്സ്.

ശ്രീവത്സഠ ടി. 2001, നവമനഠോവിശ്ലഷണൂം കഠോട്ടയം ഡി.സി.ബുക്സ്.